

ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਆਗ ਉੱਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ

(25:13-26:32)

ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਆਗ ਉੱਤੇ
ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਅੱਖੀ ਹੈ’’ (26: 14ਸ)। ਜਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਵਕਤ ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ ਵਿਚ ਵਰਤੇ
ਜਾਂਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪੇਂਡੂ ਕਿਸਾਨ ਅੱਜ ਵੀ ਵਾਕਫ਼ ਹਨ।¹ ਪ੍ਰੈਣ
ਇਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਕੀਤੇ ਛੇ ਤੋਂ ਅੱਠ ਛੱਟ ਲੰਮੇ ਸੋਟੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਲ ਚਲਾਉਣ ਵੇਲੇ
ਕਿਸਾਨ ਆਪਣੇ ਇਕ ਹੱਥ ਵਿਚ ਪ੍ਰੈਣ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਬਲਦਾ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਹੱਕਣ
ਜਾਂ ਇੱਧਰ ਉੱਧਰ ਮੋੜਨ ਲਈ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਕੋਈ ਵਿਗਤਿਆ ਬਲਦ ਜਦ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ
ਦੁਲੱਤੀ ਮਾਰਨ ਲਗਦਾ, ਤਾਂ ਉਲਟਾ ਉਹਨੂੰ ਹੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ
ਵੀ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਨਿਆੜ ਪੁੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਆਗ ਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ ਅੱਖਾ ਸੀ!

ਯੂਨਾਨੀ ਅਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਲੋਕ ‘‘ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਆਗ ਉੱਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ’’ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਸਨ। ਪੌਲਸ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ
ਇਲਾਜਮ ਵਾਂਗ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਤਾਂ
ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਜਿੰਦਗੀ ਭਰ ਖੁਦਾ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼
ਹੀ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਦੇ ਲਈ ਅੱਖਾ ਸੀ!

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੌਲਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿਚ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਹਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਮੋੜਨ
ਲਈ ‘‘ਪ੍ਰੈਣ ਚੋਭ ਦਿੱਤੀ’’² ਕਿ ਉਹ ਦੰਗ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ
ਪੌਲਸ ਨੇ ਰੁਹਾਨੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਰਾਜੇ ਲਈ ‘‘ਪ੍ਰੈਣ’’ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਵਕਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ
(ਭਾਵ ਉਭਾਰਨ ਵਾਲੀ, ਪਰ ਖਤਰਨਾਕ) ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੋੜਨ ਲਈ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਹਦੀ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਮੀਦ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ!

ਹਾਲਾਤ (25:13-26:1)

ਕੈਸਰੀਆ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ,
ਜਵਾਨ ਰਾਜਾ ਅਰਿਗ੍ਯੋਪਾ³ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਭੈਣ ਬਰਨੀਕੇ ਯਹੁਦੀਆ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰਾਜਪਾਲ ਫੇਸਤੁਸ ਨੂੰ

ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਆਏ ਸਨ (25: 13)।

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਮਸਾਂ ਸਤਾਰ੍ਹਾਂ ਕੁ ਸਾਲਾ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤਕ ਫੈਲਿਆ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਗੋਂ ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿਗੁਣਾ ਜਿਹਾ ਇਲਾਕਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨੂੰ ਵਾਧੂ ਜਮੀਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਹਦਾ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਪਰ ਯਹੁਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦਾ ਖਾਸਾ ਅਸਰ ਸੀ। ਉਹਦੀਆਂ ਰਗਾਂ ਵਿਚ ਯਹੁਦੀ ਲੁਹੂ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਮ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਮਹਾਂ ਯਾਜਕ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਦੇ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਾਮ ਦੀ ਹੈਕਲ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਖਵਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਯਹੁਦੀ ਧਰਮ ਦਾ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਮੁਖੀ ਸੀ।

ਇਹ ਸਚਮੁਚ ਹੈਰੋਦੇਸ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਿਉਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਰੂ ਵਿਚ ਗੋਤਰ-ਗਮਨ ਦੀ ਸਾਫ਼ ਨਿਦਿਆ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਕਰਤੂਤ ਆਪਣੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਭੈਣ, ਜੂਲੀਆ ਬਰਨੀਕੇ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਆਮ ਪਾਪ ਭਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਣਾ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 18: 1-18; 20: 11-21)। ਪੁਰਾਤਨ ਲੇਖਕਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ‘ਯਹੁਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਕਲੰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।’⁴

ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਹੀ ਬਰਨੀਕੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆਪਣੇ ਇਕ ਚਾਚੇ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।⁵ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਛੜ੍ਹੇ ਭਰਾ ਦੀ ਰਾਣੀ ਬਣ ਕੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਉਹਨੇ ਗੋਤਰ-ਗਮਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।⁷

ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਾਹ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਅਤੇ ਬਰਨੀਕੇ ਦਾ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਹੋਵੇਗਾ! ਫੇਸਤੁਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਦਿਨ ਰਹਿਣ ਬਾਅਦ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ‘... ਪੌਲਸ ਦੀ ਵਿਖਿਆ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ’ (ਆਇਤ 14) ਕਿ ਇਹਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਆਪ ‘ਕਸ਼ਮਕਸ਼’ ਵਿਚ ਸੀ (ਆਇਤ 20)। ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਸਤੁਸ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ (ਆਇਤ 22)।

ਪੌਲਸ ਦੇ ਕੰਨੀ ਇਹ ਗੱਲ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਹੈਰੋਦੇਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੋ ਬੰਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਹਨ। ਉਹਨੂੰ ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦਾ ਸਿਰ ਲੱਥਾ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 14: 3-12), ਪਰ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਪੌਲਸ ਤੋਂ ਵਚਨ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ! ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਉਤਾਰਵਲੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਭਲਾ ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਤਲ ਪਹਿਵਾਰਾਂ ਵਿਚਲੀ ਖੱਡ
... ਮਿਟਣ ਦੇ ਐਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ... ਸੱਚਮੁੱਚ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਸੁਣਨ
ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਈ ਹੈ? ... ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਹੈਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ
ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਮਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਛਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।⁸

ਪੌਲਸ ਉਸ ਰਾਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੜੀਰ, ਉਹ ਦਿਨ ਆ ਹੀ ਗਿਆ ਜਦ ਉਹਨੂੰ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ!

ਸੋ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਅਤੇ ਬਰਨੀਕੇ ਵੱਡੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਆਏ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉੱਤਮ ਲੋਕਾਂ ਸਣੇ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਜਾ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਸਤੁਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਲਿਆਏ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 25:23)।

ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਮੰਨ ਕੇ ਕਾਰਵਾਹੀ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ:

... ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਜਿਹੜੇ ਐਥੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਐਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਜਿਹ ਦੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ¹⁰ ਯਰੂਸਾਲਮ ਵਿਚ ਅਰ ਐਥੇ ਭੀ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਅਤੇ ਇਹ ਢੰਡ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਦਾ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਜੋਗ ਨਹੀਂ।¹¹ ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੇ ਕਤਲ ਦੇ ਲਾਈਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਤਦ ਮੈਂ ਠਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਉਹ ਨੂੰ ਘੱਲ ਦਿਆ।¹² ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਠੀਕ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲਿਖਾਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜ ਕਰਕੇ, ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰੀਪਾ, ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤਹਕੀਕਾਤ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਲਿਖ ਸਕਾਂ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਿਆਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮਲਮ ਹੁੰਦੀ ਭਈ ਇਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਘੱਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾ ਦੱਸਾਂ ਜੋ ਕੀ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੀਮੇ ਲਾਏ ਹਨ (ਆਇਤਾਂ 24-27)।

ਖਾਸ ਕਰ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ‘‘ਉਹਨੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ’’ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਨਾਕਾਮੀ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਤੁਕੀ ਸੀ!¹³

ਲੋਕਾਚਾਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੈਰ ਰਸਮੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਜਵਾਬ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ‘‘ਤਾਂ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਨੇ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਹੈ’’ (26:1ਓ)।

ਸਰਮਨ (26:1-23)

ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ਾਨ-ਓ-ਸੌਕਰਤ ਵਾਲੀ ਸਭਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਖਾਸ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੀਆਂ ਤਾਂ ਲੱਤਾਂ ਕੰਬ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵੈਸਟਰਨ ਟੈਕਸਟ ਵਿਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਸੀ।’’ ‘‘ਤਦ ਪੌਲਸ ਬਾਂਹ ਕੱਢ¹⁴ ਕੇ ਇਹ ਉਜ਼ਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26:1ਅ)।¹⁵

ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਉਹਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੁਣਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਹਿਰ ਕੀਤੀ:

ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰੀਪਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਭਾਗ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਯਹੂਦੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਉਜ਼ਰ

ਕਰਾਂ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨੀ ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਛੀ ਤਰਾਂ ਮਹਿਰਮ ਹੋ।¹⁶ ਸੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਿਓ¹⁷ (ਆਇਤਾਂ 2, 3)।

ਉਹਦਾ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਭਾਗ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਜ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਹ ਉਹਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤਾ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਪੌਲਸ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪੁਰਾਤਨ ਯਹੂਦੀ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਉੱਤੇ ਅਗਿੱਪਾ ਦੀ ਪਕੜ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਹੈ)।

ਗਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੋਣ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਪੌਲਸ ਕੋਲ ਇਕ ਹੋਰ ਅਣਕਹੀ ਵਜ਼ਾ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲੋ-ਜਾਨ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ! ਭਲਾ ਉਹ ਅਗਿੱਪਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ? ਭਲਾ ਉਹ ਇਕ ਬੇਅਸੂਲੇ ਹੈਰੋਦੇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਭਲਾ ਉਹ ਇਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਨਜਾਇਜ਼ ਜਿਸਮਾਨੀ ਰਿਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਫਿਰਦਾ ਸੀ? ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਉਹ ਬਦਮਾਸ਼ ਛੁਟਕਾਰੇ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਪਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ (2 ਪਤਰਸ 3:9)!

ਪੌਲਸ ਲਈ ਅਗਿੱਪਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।¹⁸ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਅਗਿੱਪਾ ਦਾ ਨਾਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਹਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਹਨੂੰ ‘ਤੂੰ’ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ (ਆਇਤਾਂ 2, 3, 7, 13, 19, 26, 27)। ਪੌਲਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਆਹਮੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ: ਇਕ ਤਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਬੇੜੀਆਂ ਨਾਲ ਬੱਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਵਾਨ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਲਿਬਾਸ ਪਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ; ਇਕ ਕਾਹਲਾ ਪ੍ਰਾਚਾਰਕ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਵਿਗੜਿਆ ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ; ਇਕ ਦਾ ਸਫਰ ਮੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਅਗਿੱਪਾ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤ ਨਜ਼ਰ ਆਏ ਜਦ ਉਹ ਜਵਾਨ, ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਜਿੱਦੀ; ਸਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਪਰ ਗਲਤ ਦਿਸਾ ਨੂੰ ਜਾ ਰਿਹਾ; ਸਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਪਰ ਉਹਦੇ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ; ਬਿਨਾਂ ਖੋਜਬੀਨ ਕੀਤੇ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਭਲਾ ਇਸ ਰਸੂਲ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਗਿੱਪਾ ਦੀ ਵੀ ਓਨੀ ਹੀ ਉਮਰ ਹੈ ਜਿੱਨੀ ਮਨਬਦਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲਸ ਦੀ ਸੀ?¹⁹ ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਐਨਾ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਉਹਨੂੰ ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਦਿਨ ਢਲਣ ਤਕ ਉਸ ਜਵਾਨ ਗਜੇ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਆਇਤਾਂ 28, 29)।

ਪੌਲਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੀ ਆਪ-ਬੀਤੀ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜੀ ਉੱਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਨ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਬੀਆਂ 4:5)। ਫਿਰ ਵੀ, ਉੱਤਮ ਪੁਰਖ ਦੇ ਚਾਰ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:²⁰

‘ਮੈਂ ਫਰੀਸੀ ਦੀ ਚਾਲ ਚੱਲਿਆ’ (26: 4-11)

26:4, 5 ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਚ ਇਕ ਜਵਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਦੇ ਵਿਚ

ਆਪਣੇ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਫੇਸਤੁਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ’’ ਪੌਲਸ ਉੱਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾ ਰਹੇ ਹਨ (25:24)। ਪੌਲਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ‘‘ਸਭ ਯਹੂਦੀਆਂ’’ ਨੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹਦੀ ਤਰੀਕਾ ਹੀ ਕਰਦੇ।

ਜੁਆਨੀ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਚਾਲ ਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਮੁੱਢੇਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਵਿਚ²¹ ਅਤੇ ਯਗੁਸਲਮ ਵਿਚ ਸੀ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸੋ ਜੇ ਓਹ ਸਾਥੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਮੁੱਢੇਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਈ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸਭਨਾਂ ਤੋਂ ਖਰੇ ਪੰਥ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਡਰੀਸੀ ਦੀ ਚਾਲ ਚੱਲਿਆ (26:4, 5)²²

ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੱਗੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸਫ਼ਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਉਹਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਬਦਸ਼ਲਕੀ, ਸ਼ਹੂਆ ਦੀ ਨਿੰਦਿਆ ਜਾਂ ਹੈਕਲ ਨੂੰ ਭਿੱਸਟ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਕ ਡਰੀਸੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇਰਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਡਰੀਸੀ ਲੋਕ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਸਨ (23:6, 8)।

ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਕਰਾਰ ਦੀ ਆਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਪਿਉ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੜਾ ਹਾਂ। ਓਸੇ ਕਰਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਸ ਉੱਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤ²³ ਦਿਨ ਰਾਤ ਵੱਡੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇ ਰਾਜਾ, ਇਸੇ ਆਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯਹੂਦੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ! (ਆਇਤ 6, 7)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਸਲੀ ਵਜ਼ਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ 'ਚ ਓਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤੇ ਯਹੂਦੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੂਲ ਵਿਚ ‘‘ਬੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਬਾਪ ਦਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ’’ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹਾ²⁴ ਭਾਵ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ‘‘ਅੰਸ’’ ਦੀ ਆਸ ਸੀ (ਉਤਪਤ 12:3; 22:18; ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 3:16, 19)। ਵਕਤ ਬੀਤਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਮੂਲ ‘‘ਆਸ’’ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਬਹਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਉਹਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 1:67-79; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:20, 21)।

ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਆਸ ਨਾਲ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਆਸ ਵੀ ਜੂੜੀ ਹੋਈ ਸੀ (ਲੂਕਾ 7:18-23)।²⁵ ਦਾਨੀਏਲ 12:2 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ‘‘ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਢੇਰ ਸਾਰੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ ਜਾਗ ਉੱਠਣਗੇ, ਕਈ ਸਦੀਪਕ ਜਿਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਕਈ ਸਰਮਿੰਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਨਿਗਾਦਰੀ ਲਈ।’’²⁶ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਵੇਲੇ, ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਇਕ ਆਸ ਯਹੂਦੀ ਦੀ ਆਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘... ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਆਮਤ

ਨੂੰ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ [ਲਾਜ਼ਰ] ਜੀ ਉੱਠੂੰ (ਯੂਹਨਾ 11:24)।

ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸਰ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਫਰੀਸੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਆਸ ਸੀ,²⁷ ਇਸ ਲਈ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦੇ ਸਾਥੀ ਯਹੂਦੀ ਉਸੇ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਉਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਸੀਟਣਗੇ! ਮੈਨੂੰ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੈਰਾਨਗੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਹੋ ਰਾਜਾ, ਇਸੇ ਆਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਯਹੂਦੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਾਲਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ’’ (ਆਇਤ 7)। ਐਫ.ਐਫ.ਬਰੂਸ ਨੇ ਇਸ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਹੈ; ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ’’²⁸

ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆਏ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਇਹ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲੇਖੇ²⁹ ਬੇ ਇਤਥਾਰ ਗਿਣੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਏ? ’’ (ਆਇਤ 8)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜਥਾਨੀ ਪ੍ਰੈਣ ਨੂੰ ਸਭ ਪਾਸੇ ਮਾਰਨ ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਉੱਛਲ ਪਏ ਹੋਣ।

ਪੌਲਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਇਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਈਸ਼ਵਰ (ਜਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ) ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ (17:24, 25); ਜੇ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਾਸ ਕਰ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ (ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਸਣੇ) ਹਰ ਯਹੂਦੀ ਲਈ ਵੀ ਸਨ। ਜੇ ਖੁਦਾ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਸੱਕ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਸੀਮਤ ਸਮਝ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਗਲਤ ਤਰਕਾਂ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਕਦੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਸਭਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਉਹ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ। ਫਰੀਸੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਤਾਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਹੈ:

ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਚਿੱਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਭਈ ਯਿਸੂ ਨਾਸਰੀ ਦੇ ਨਾਮ³⁰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਇਹੋ ਮੈਂ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਵੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਯਾਜਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇਖਤਿਆਰ ਪਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ³¹ ਕੈਦਖਾਨਿਆਂ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਾਂ ਓਹ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਮੀ ਭਰਦਾ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਹਰੇਕ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਕੁਫਰ ਬਕਵਾਇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕੀਤਾ³² ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਅੱਤ ਸ਼ੁਦਾਈ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਦੇਸ ਦੇ ਨਗਰਾਂ ਤੀਕ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਉਂਦਾ ਸਾਂ (26:9-11)।³³

ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹੀ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਐਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕੇ ਸਤਾਇਆ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ‘‘ਇਸ ਹੈਰਾਨ ਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਐਨੀ ਵੱਡੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਈ?’’³⁴

‘‘ਮੈਂ ਇਕ ਜੋਤ ਵੇਖੀ’’ (26: 12-18)

ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਗਿੱਪਾ ਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਜਿਹਨੇ ਉਹਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਾਸਾ ਹੀ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

ਜਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਯਾਜਕਾਂ ਤੋਂ ਇਖਤਿਆਰ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪਾ ਕੇ ਐਸ ਗੱਲ ਲਈ ਦਮਿਸ਼ਕ ਨੂੰ ਚੱਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਹੇ ਰਾਜਾ, ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇਕ ਜੋਤ ਸੁਰਜ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਉਜਲੀ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਚੁਫ਼ਰੇ ਚਮਕਦੀ ਵੇਖੀ। ਅਤੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਭੋਂ ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਖਿਆ ਵਿਚ ਮੈਨੂੰ ਐਉਂ ਆਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਹੇ ਸੌਲਸ, ਹੇ ਸੌਲਸ, ਤੂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ? ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਆਰ ਉੱਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰਨੀ ਤੇਰੇ ਲਈ ਅੰਖੀ ਹੈ! (ਆਇਤਾਂ 12-14)।

ਪੌਲਸ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰੀਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਸਮੇਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ,³⁵ ਉਹ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਚੋਭ ਮਾਰਨਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਗਲਾਤੀਆਂ 1: 15ਓ)।³⁶ ਪੌਲਸ ਨੇ ਬੜੇ ਹਠ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਠਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਗਿੱਪਾ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ‘‘ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਆਰ ਉੱਤੇ ਲੱਤ ਮਾਰ ਰਿਹਾ’’ ਸੀ³⁷ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਨ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲੱਤ ਮਾਰਨਾ ਕਈ ਵਾਰ ‘‘ਅੰਖਾ’’ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭਿਆਨਕ ਮੌਤ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਸਬੂਤ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੋਤ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ, ਉਹਨੇ ਕੰਬਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਤੂ ਕੌਣ ਹੈਂ?’’ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹਨੂੰ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ‘‘ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਹਾਂ ਜਿਹਨੂੰ ਤੂ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈਂ’’ (26: 15)। ਭੁਦਾਈ ਪ੍ਰੈਣ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਲੇਡ ਬਣ ਕੇ ਉਹਦੇ ਦਿਲ 'ਚ ਖੁਭ ਕੇ ਉਹਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜੀ ਉੱਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ:

ਪਰ ਉੱਠ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖਲੋ ਜਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਭਈ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਿਆਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਸੇਵਕ³⁸ ਅਤੇ ਸਾਖੀ³⁹ ਠਹਿਰਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਕੌਮ⁴⁰ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਵਾਂਗਾ⁴¹ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਘੱਲਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜੋ ਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇਂ ਭਈ ਉਹ ਅਨੂਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਵੱਲ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਦੇ ਵੱਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਕਿ ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰ ਕੇ ਪਿਛੋਂ ਹੋਏ ਹਨ ਵਿਰਸਾ ਪਾਉਣ (ਆਇਤਾਂ 16-18)।

ਜੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਕਿ ‘ਆਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ’ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਕੋਲ ਬੜਾ ਸਹੀ ਜਵਾਬ ਸੀ, ‘‘ਜੇ ਮੈਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਬਦਲਾਅ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ?’’⁴²

‘ਮੈਂ ... ਬੇਮੁੱਖ ਨਾ ਹੋਇਆ’ (26: 19, 20)

ਹੁਣ ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਣ ਨਾਲ ਜਵਾਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਸਾਧਿਆ: ‘‘ਜੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਅਗਿੱਪਾ, ਮੈਂ ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਨਾ ਹੋਇਆ’’ (ਆਇਤ 19)। ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸਾਂ?’’ ਪੌਲਸ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਟਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਤਾਂ ਅਗਿੱਪਾ ਕਿਵੇਂ ਟਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ!

ਪੌਲਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਇਸੇ ਵੇਲੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ (22: 16; 9: 18)। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

ਸਗੋਂ ਪਹਿਲਾਂ [ਮੈਂ] ਦਮਿਸ਼ਕ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ⁴³ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ (26: 20)।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਭੁਧਰਮੀ ਅਤੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਰੋਮੀ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ‘‘ਧਾਰਮਿਕਤਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਆਤਮ ਸੰਜਮ’’ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ (24: 25); ਹੁਣ ਉਹਨੇ ਇਕ ਅਪਸਰਾਤਾਪੀ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ⁴⁴ ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਦੀਨੀ ਝਰਗਿੜਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਰਮ’’ (26: 3ਓ) ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰੂਆ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ... ਨੂੰ ਲਵੇ ... ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਵੱਡੇ ਜਾਣ’’ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਖੀ 20: 17)। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੌਲਸ ਨੇ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ: ‘‘ਤੌਬਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵੱਲ ਮੁੜੋ ਅਤੇ ਤੌਬਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੰਮ ਕਰੋ’’ (26: 20ਅ)!

‘ਮੈਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਖੜਾ ਹਾਂ’ (26: 21-23)

ਅਗਿੱਪਾ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲ ਕੇ ਉਹਦੇ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ [ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਰੂਆ ਤੋਂ ਹੱਟ ਕੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ] ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਕਲ ਵਿਚ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ’’ (ਆਇਤ 21)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਭੁਆਂ ਲੈਣਾ ਸੀ।

ਅਗਿੱਪਾ ਲਈ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਖਲੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮਦਦ ਪਾ ਕੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਖੜਾ ਹਾਂ’’ (ਆਇਤ 22)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਖਲੋਂ’’ ਜਾਣ

(ਆਇਤ 16) ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਜ ਤਕ ਬੁਦਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਖਲੋਤਾ ਸੀ। ਜੋ ਤਾਕਤ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ ਉਹੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿ ਕੇ, ਪੌਲਸ ਉਹਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਪਾਇਆ ਸੀ:

ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਥੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਰ ਜਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਥੀਆਂ ਨੇ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਪੀਆਂ ਸਨ ਭਈ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੁੱਖ ਛੱਲੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ⁴⁵ ਇਸ ਕੌਮ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਨਣ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੋ (ਆਇਤਾਂ 22ਅ, 23)।

ਮੈਂ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ ਅਤੇ ਖਸ਼ਖਬਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਯਹੁਦੀਆਂ ਅਤੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਪੌਲਸ ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 18, ਯਸਾਯਾਹ 53 ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ‘‘ਇਹ ਯਿਸੂ ਜਿਹ ਦੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਬਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹੋ ਮਸੀਹ ਹੈ’’ (ਆਇਤਾਂ 17:3ਅ)।

ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਭਰਿਆ ਕਦਮ ਅਗਿੱਪਾ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਨਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ (26:27)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪੌਲਸ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਲੜੀ (26:24-32)

ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਕਾਰਵਾਹੀ ਅਗਿੱਪਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਫੇਸਤੁਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਉਹਦੀ ਤਾਂਘ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਏ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਚੋਭ ਮਾਰਦਿਆਂ ਵੇਖ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੁਣ RSPCA (ਦ ਰੋਮਨ ਸੋਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਦ ਪ੍ਰਿਵੈਟ ਆਫ ਕਰਏਲਟੀ ਟ ਅਗਿੱਪਾ) ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।⁴⁶ ‘‘ਜਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਇਹ ਉਜ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਖਿਆ, ਹੋ ਪੌਲਸ, ਤੂ ਕਮਲਾ ਹੈਂ, ਬਹੁਤੀ ਵਿੱਦਿਆ⁴⁷ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈਂ’’ (ਆਇਤ 24)।

ਫੇਸਤੁਸ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਚੌਕਸ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹਕੀਕਤ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ‘‘ਕਿਸੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੋ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਪਰ ਪੌਲਸ ਆਖਦਾ ਸੀ ਭਈ ਉਹ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ’’ (25:19), ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋਛੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਉਸ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਮਾਇਤੀ ਨੂੰ ਪਾਗਲ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਸਲ 'ਚ ਪਾਗਲਾਂ ਵਰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਤਾਂ ਫੇਸਤੁਸ ਆਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਬੜੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਹੋ ਫੇਸਤੁਸ ਬਹਾਦੁਰ,⁴⁸ ਮੈਂ ਕਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਚਿਆਈ ਅਤੇ ਸੋਝੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ’’ (26:25)। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲਸ

ਪਾਗਲ ਸੀ (ਆਇਤ 11⁴⁹), ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ‘‘ਸੁਰਤ’’ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 5:15)।

ਇਹ ਰਸੂਲ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਵੱਲ ਮੂਹ ਕਰਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ: ‘‘ਰਾਜਾ ਜਿਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਂ ਬੇਪੜਕ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਹੈ ਭਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਉਸ ਤੋਂ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਇਹ ਵਾਰਤਾ ਥੂੰਜੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਈ’’ (ਆਇਤ 26)। ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਿਸੇ ਨੁੱਕਰ ਵਿਚ ਲੁਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ ਸਗੋਂ ਖੁਸ਼ਬੰਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੋਠਿਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਮੱਤੀ 10:27)। ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਸਬੰਧ ਯਿਸੂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸੀ; ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਦੁੱਧ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੁਰਾਕ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਗੱਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਿਹਾ।

ਜੇ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੂੰ ਇਹ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਦਾ ਖਾਮੋਸ਼ ਰਹਿਣਾ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਹਦੀ ਭੁੱਲ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ: ‘‘ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰੋਪਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹੋ’’ (ਆਇਤ 27)। ਜੇ ਇਹ ਜਵਾਨ ਰਾਜਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਨਈਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਯਹੁਦੀ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਹਦੀ ਇੱਜਤ ਅਤੇ ਹਮਾਇਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਨਈਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਦਾ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਸੀ, ‘‘ਫਿਰ ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈਂ ਕਿ ਨਈਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?’’ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਹਰ ਕੋਈ ਉਹਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅੱਖੀਰ ਉਹ ਬੋਲ ਪਿਆ, ‘‘ਤੈਨੂੰ ਆਸ ਹੋਉਗੀ ਭਈ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਕੀਤੇ ਮਸੀਹੀ ਕਰ ਲਵੇਂ!''⁵⁰ (ਆਇਤ 28)।

ਕਾਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੇ ਇਹ ਬੋਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰੇ ਭਾਵ ਉਹਦੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਲਾਹਿਜ਼ਾ, ਉਹਦੇ ਮੂਹ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼, ਉਹਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਹਰਕਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ, ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।⁵¹ ਕਈਆਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੇ ਗੰਭੀਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਰੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ KJV); ਹੋਰਨਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਤਾਂ ਪੂਰੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਸੀ (NIV); ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੇ (sarcastic) ਤਾਅਨਾ ਮਾਰਦਿਆਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਸਨ (RSV)।⁵² ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਪੂਰੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਪੌਲਸ ਵੱਲ ਹੀ ਸੀ (25:24; 26:1, 32), ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੀ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਰਾਜਾ ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦੇ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ।

ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦੀ ਅਰਥ

ਹੀ ਲਿਆ⁵³ ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਸਾਰਬਕ ਅਪੀਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ:

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕਰੇ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ, ਨਿਗ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਓਹ ਸਭ ਵੀ [ਗੌਰ ਕਰੋ ਕਿ ਪੌਲਸ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬਰਨੀਕੇ, ਫੇਸਤੁਸ ਮਹਿਮਾਨਾਂ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵੱਲ ਵੀ ਘੁਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ] ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਬੰਧਨਾਂ ਤੋਂ [ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕਿ ਪੌਲਸ ਹੱਥਕੜੀ ਲੱਗੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਟ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ] ਬਿਨਾਂ⁵⁴ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਜਾਣ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ! ⁵⁵ (26:29)।

ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਬੋਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਛੋਰਨ 'ਰਾਜਾ, ਹਾਕਮ, ਬਰਨੀਕੇ ਅਰ ਓਹ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹ ਹੋਏ' (ਆਇਤ 30)। ਕਈ ਵਾਰ ਮੈਂ ਅਹਿਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੜ੍ਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲਬਾਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ!

ਫੇਸਤੁਸ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਭਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਅਜਾਦ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਉਹਦੇ ਬਾਰੇ 'ਅੱਡ ਜਾ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ' (ਆਇਤ 31ਓ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੇਸਲਾ ਸੀ ਕਿ 'ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਯਾ ਕੈਦ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ' (ਆਇਤ 31ਅ)। ਪੌਲਸ ਲਈ ਇਹ ਫਤਹਿ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਫਤਹਿ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਸੰਗਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬੇਕਸੂਰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹਦੀ ਥਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਮਿਲ ਗਈ।⁵⁶

ਪਰ ਫੇਸਤੁਸ ਰੋਮ ਵਿਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪੌਲਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ ਸੀ! ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਕੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਸਭ ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ! ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੌਲਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅਤੇ ਗੋਮ ਵਿਚ ਵੀ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (28: 16, 30, 31)।

ਅਧਿਆਇ 26 ਵਿਚ ਇਕ ਆਖਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਘਟਨਾ ਹੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੈਰੋਦੇਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਚੇਲੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਆਗੂ ਜੋ ਮਹਾਂ ਯਾਜਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਪੌਲਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਹੈਰੋਦੇਸ ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਿਹਨੇ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਮਰਵਾਉਣ ਦਾ ਤਹਈਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਂ ਯਾਜਕ ਨੂੰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। 'ਅਗ੍ਰੀਪਾ ਨੇ ਫੇਸਤੁਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਕੈਸਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਨਾ ਦਿੰਦਾ ਤਾਂ ਛੁੱਟ ਸਕਦਾ ਸੀ,'⁵⁷ (ਆਇਤ 32)। 'ਹੈਰੋਦੇਸਾਂ ਵਿਚ ਅੜੀਂਗੀ' ਇਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ! ਅਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕਦੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਸਾਰ

ਨਿਰਾਸ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਫੇਰ ਕੋਠਰੀ ਵਿਚ ਲਿਜਾਂਦੇ ਵੇਖ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ‘ਉਹਨੇ ਵਕਤ ਹੀ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ! ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੌਲਸ ਦੇ ਬੇਹਤਰੀਨ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇਕ ਵੀ ਬੰਦਾ ਮਸੀਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਿਆ! ’’ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ, ਸਾਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਕਤ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ: ਅਗਿੱਪਾ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪੌਲਸ ਦਾ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਗਿੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਾਦੀ ਦਾ ਰਾਹ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਦਾਸ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਗਿੱਪਾ ਦੀ ਥਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਰਾਹ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੈਣ ਦੀ ਚੋਭ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ।⁵⁸ ਪੌਲਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮੈਂ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ‘‘ਖੁਦਾ ਕਰੋ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤੇ ਕੀਤੇ, ਨਿਰਾ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹ ਸਭ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੇਰੀ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ... ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋ ਜਾਣ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਮੈਂ ਹਾਂ’’ ਭਾਵ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਯਾਨੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਣ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26:29)। ਆਖੀਰ ਵਿਚ, ਇਹ ਛੈਸਲਾ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੌਲਸ ਵਰਗੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ‘‘ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਨਾ ਹੋਇਆ’’ (ਆਇਤ 19ਅ), ਜਾਂ ਫਿਰ ਅਗਿੱਪਾ ਵਰਗੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਉੱਠ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋ?

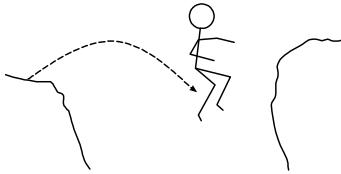
ਵਿਚੁਆਲ-ਏਤ ਨੋਟਸ

ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਫੁੱਟ ਦਾ ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੋਈ ਸੋਟਾ ਲੈ ਕੇ ਉਹਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਆਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਕੱਟ ਲਾ ਲਵੇ ਵਿਖਾਓ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਆਰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੱਲ ਨੂੰ ਸਮਤਲ, ਲੱਕ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਚਾ ਫੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਾਠ ਦੌਰਾਨ ਇਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਅਗਿੱਪਾ ਤੇ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੋਭ ਕਰਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਸੋਟੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿਚ ਚੁਭੇਅ ਕੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਓ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ‘‘ਥੋੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ’’ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਛੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ (ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ‘‘ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ’’ ਵੇਖੋ), ਤਾਂ ਬੋਰਡ ਤੇ ਕਈ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ: ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਗਲਤ ਸਮੀਕਰਣ ਲਿਖੋ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸ ਵਿਚ ਇਕ ਅੱਖਰ ਗਲਤ ਲਿਖ ਦਿਓ। ਅਖੀਰ ‘ਚ, ਫਿਰ ਇਕ ਖੱਡ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਪਰ ਖੱਡ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਾ ਕਰ ਪਾਉਂਦਾ ਇਕ ਰੇਖਾ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ:

$$\begin{array}{r} 14 \\ + 17 \\ \hline 32 \end{array}$$

ਡੇਵਿਡ
ਰੋਪਰ

ਪੁੱਛੋ ਕਿ ‘‘ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ?’’ ਸਭ ‘‘ਬੋਡੇ ਘੱਟ’’ ਹਨ। ਜੋੜ ਲਗਭਗ ਸਹੀ ਹੈ; ਨਾਂਅ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ ਲਗਭਗ ਸਹੀ ਹੈ; ਛਾਲ ਮਾਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪਾਰ ਕਰ ਹੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਗੱਲ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਪਰ ਪੂਰੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 97 ਫੀਸਦੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਗਲਤ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਂਅ 90 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਗਲਤ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਪਾਰ ਕਰਨ ਹੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹਨੇ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ! ‘‘ਲਗਭਗ’’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ!

ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ

ਅਗ੍ਰੋਧ ਦੇ ਨਾ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1’’ ਦੇ 82 ਸਫੇ ਤੇ ਸੁਝਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮਨਬਦਲੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ 'ਚ ਆਖਰੀ ਪਾਠ ਹੈ। ਇਸ ਲੜੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾ ਬਦਲੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ‘‘ਲਗਭਗ ਮੰਨ ਹੀ ਲਿਆ’’ ਜਾਂ ‘‘ਲਗਭਗ ਪਰ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ’’ (KJV ਅਤੇ NKJV 'ਚ 26:28 ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ) ਇਕ ਬੇਹਤਰੀਨ ਸਰਮਨ ਹੈ। ਮਈ 1985 ਦੇ ਦ ਪ੍ਰੀਚਰ'ਜ਼ ਪੀਰਿਓਡੀਕਲ (ਹੁਣ ਟਰੱਸ ਫਾਰ ਟੁਡੇ [ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ]) ਦੇ ਸਫਾ 26 ਤੇ ‘‘ਆਲਮੋਸਟ ਪਰਸੁਏਡਡ’’ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਪਾਲ ਰੋਜਰਸ ਦਾ ਸਰਮਨ ਡਾਫਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ: ‘‘ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ: ‘‘ਲਗਭਗ’’ ਮਸੀਹੀ ਅਤੇ ‘‘ਪੂਰੇ’’ ਮਸੀਹੀ।’’ (ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਨਾਲ ‘‘ਲਗਭਗ’’ ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ‘‘ਰਾਜ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ’’ ਤੇ ਸਰਮਨ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ [ਮਰਕੁਸ 12:34]।)

(ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਅਧਿਐਨ ਗਾਈਡ ਵਿਚ, ਚਾਰਲਸ ਸਵਿੰਡਾਲ ਨੇ ਇਸ ਕਹਾਣੀ 'ਚੋਂ ‘‘ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰੀਏ’’ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਲੜੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ।)

ਅਗ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਤਰੀਕਾ ਮੱਤੀ 19, ਮਰਕੁਸ 10 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 18 ਵਾਲੇ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ‘‘ਇਕ ਅਮੀਰ ਜਵਾਨ ਹਾਕਮ’’ ਤੇ ਸਰਮਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਉਹ ਆਪਸ 'ਚ ਕਾਫੀ ਮਿਲਦੇ-ਜਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਚ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਫਰਕ ਸਨ, ਪਰ ਅਥੀਰ 'ਚ ਦੇਹਾਂ

ਨੇ ਜਿੰਦਰਗੀ 'ਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਕਰਸ਼ਣ ਪੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦਾ ਤੀਜਾ ਬਿਤਾਂਤ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਭਾਗ 'ਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਨਬਦਲੀ ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ 'ਚ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਅਗਿੱਪਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ 'ਚ ਇਕ ਬਿਤਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨਬਦਲੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਇਸ ਭਾਗ 'ਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22 ਅਧਿਆਇ 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ)। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਦੰਮ 26 ਦੇ ਬਿਤਾਂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ 'ਚ ਮਾਰਕ ਕਲੇਅਰ ਡੇ ਨੇ ਮਨਬਦਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ 'ਚ ਸੌਲਸ਼/ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਵਿਖਾਏ ਗਏ ਜ਼ੋਸ਼ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ‘‘ਗਲਤ ਜ਼ੋਸ਼’’ (ਜਦ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਅ ਰਿਹਾ ਸੀ), ਪੌਲਸ ਦੇ ‘‘ਸਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ੋਸ਼’’ (ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ) ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ‘‘ਇੰਜੀਲ ਲਈ ਜ਼ੋਸ਼’’ (ਅਗਿੱਪਾ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੀ ਉਹਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼) ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।

ਰਿਕ ਐਚਲੇ ਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26 ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਇਕ-ਇਕ ਆਇਤ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਬਲਕਿ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਰਮਨ 'ਚ ਮਸੀਹ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਹੀ ਧਿਆਨ ਢੁਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਯਥਾਰਥਤਾ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ ('ਅਵਾਇਡਿੰਗ ਉਬਵਿਆਸ' ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਸਰਮਨ 'ਚੋਂ)।

ਮੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਿੰਦੂ ਅਗਿੱਪਾ ਤੇ ਹੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਫੇਸਤੁਸ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਕ ਅਗਿਆਨੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ 'ਤੇ ਮਾਣ ਸੀ 'ਤੇ ਸਰਮਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26:24 ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ‘‘ਬਾਹਲੀ ਵਿੰਦਿਆ’’ ਬਾਰੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। (1) ਫੇਸਤੁਸ ਯਹੁਦੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀਅਤ 'ਚ ਫਰਕ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਸੀ (25:19ਓ)। (ਅੱਜ ਕਈ ਲੋਕ ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮਾਂ 'ਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ)। (2) ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਸੀ (25:19ਅ)। (ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ)। (3) ਉਹ ਬੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵਕ (25:24- ‘ਇਸ ਸੇਵਕ’) ਬਾਰੇ ਅਨਜਾਣ ਸੀ ਅਰਥਾਤ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੋਣ ਸੀ, ਉਹਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਹਨ)। (4) ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਸੀ (26:24)। (ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)। (5) ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਸਨ (25:14, 24; 26:32)। (ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਢੁਜਿਆਂ ਦੇ ਲਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ)। ਤੁਸੀਂ ਜੋੜ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। (6) ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਨਜਾਣ ਸਨ, ਆਦਿ (ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ‘‘ਸ਼ਸ਼ੋੰਪਜ਼ ’ਚ ਪਿਆ ਆਦਮੀ’’ [25:20] ਭਾਵ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮਾਂ ਬਾਰੇ ਉਲੱਝਣ 'ਚ ਪਿਆ ਨਾਂਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ)।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਕਈ ਕਿਸਾਨਾਂ ਕੋਲ ਹੁਣ ‘‘ਹਾਟਸਾਟ’’ (ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕਰੰਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਧਾਤ ਦਾ ਬਣਿਆ ਸੂਆ) ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਸੂਆਂ ਨੂੰ ਹੱਕਣ ਲਈ ਸੋਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ²‘‘ਸੂਆ’’ ਅਤੇ ‘‘ਪ੍ਰੈਣ’’ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮੁਦਲੀ ਪ੍ਰਾਮੰਗਕਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮਿਆਂ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੈਗਾਟਿਵ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਲਸ਼ੇਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੋਜ਼ਿਟਿਵ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕੋਮੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ। ³ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੂੰ ਹੈਰੋਦੇਸ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈਰੋਦੇਸ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਪਹਿਲਾ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12 ਅਧਿਆਇ ਵਾਲਾ ਹੈਰੋਦੇਸ ਹੀ ਸੀ ਜਿਹਨੇ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਮਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਪਤਰਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੈਰੋਦੇਸ ਮਹਾਨ ਉਹਦਾ ਪੜਦਾਦਾ ਸੀ ਜਿਹਨੇ ਬਾਲ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਮਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹਦੇ ਬਿਲਾਫ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਈ ਸੀ। ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਹੈਰੋਦੇਸ ਰਾਜਪਾਠ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਹਾਕਮ ਸੀ; ਕਈ ਵਾਰ ਉਹਨੂੰ ‘‘ਆਖਰੀ ਹੈਰੋਦੇਸ’’ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈਰੋਦੇਸ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਪਿਛਲੇ ਪਾਠ ਅਤੇ ਟਰੁੱਬ ਫਾਰ ਟੁੱਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 3’’ ਦੇ ਪਾਠ ‘‘ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਦਾ ਸਮਝਿਆ ਸੀ’’ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰੇ। ⁴ਹੈਰੀ ਈ. ਡੇਸਕਰ, ਦ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਇੰਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ, ਸੰਪਾਦਕ ਜੋਸੇਫ ਅੱਗ (ਗ੍ਰੌਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨਾਂ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰੋਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1960), 3: 1383. ⁵ਇਸ ਚਾਚੇ (ਚਾਲਸਿਸ ਦੇ ਹੈਰੋਦੇਸ) ਦਾ ਜਿਕਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੈਰੋਦੇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਦਾਨ ਵਿਚ ਚਾਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਤੀਜੀਆਂ ਨਾਲ ਕਈ ਵਿਆਹਾਂ ਦੇ ਮਾਸਲੇ ਹਨ। ⁶ਕਈ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਲਾਲੇਖਾਂ 'ਤੇ, ਬਰਨੀਕੇ ਨੂੰ ‘‘ਰਾਣੀ’’ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ⁷ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀ ਬਹਾਵਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯਹੂਦੀਆ ਵਿਚ ਆਏ ਤੀਤੁਸ ਨਾਲ ਉਹਦਾ ਚੱਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਨੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ। ⁸ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ, ਨਿਊ ਕੰਸੰਟਰੀ ਅਨ ਐਕਟਸ ਆਫ ਅਪੋਸਟਲਜ਼, ਅੰਕ 2 (ਡਿਲਾਈਟ, ਅਰਕੈਂਸਾ: ਗੌਸਪਲ ਲਾਈਟ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ), 248-49. ⁹ਫੇਸਤੁਸ ਨੇ ਉੱਥੇ ਅੱਗੇਤਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਰਨੀਕੇ ਵੀ ਸੀ ‘‘ਲੋਕੋ’’ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਹੀ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੇਇੱਜਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵਰਤਿਆ। ¹⁰ਫੇਸਤੁਸ ਓਸੇ ਚਾਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਲੇਕ ਫਸਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹੇ ਵੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਉਹਨੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸਭ ਨੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ‘‘ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ’’ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਕਿਨਾ ਅਸਾਨ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਹਰ ਕੋਈ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ।’’

¹¹ਫੇਸਤੁਸ ਬਚੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੁਬਧਾ ਦਾ ਇਲਜਾਮ ਢੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਫੇਲਿਕਸ ਹੋਵੇ (25: 14), ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਹੋਣ (25: 24) ਜਾਂ ਪੌਲਸ ਹੋਵੇ (26: 32)। ¹²ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੌਲਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ ਉਹਦੇ ਹੋਂਦੇ ਨਿੱਕਲ ਜਾਂ ਕਰਕੇ ਫੇਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ ਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੇਸਲਾਕੁੰਨ ਭੁਕਿਆ ਵਿਚ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ¹³ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫੇਸਤੁਸ ਦਾ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿ ਪੌਲਸ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ, ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਈ ਗੱਲ ਸੀ, ਪਰ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇਹ ਉਸ ਇਲਕੇ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਸੀ। ¹⁴ਪੌਲਸ ਆਪ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਮਨ ਸ਼ੁਰੂ ਲੱਗਿਆਂ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਕਈਆਂ ਦਾ ਕਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਇਹ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਣਾ ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਹੋਵੇਗਾ। ¹⁵ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਭਾ ਸਾਹਮਣੇ ਪੌਲਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਫ ਸਾਸ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ¹⁶ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪੌਲਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਬਹਾਵੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ। ¹⁷ਤਰਤੁਲੁਸ ਦੇ ਉਲਟ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਥੇਵੇਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਦੇਵੇਗਾ (24: 4)। ਅਧਿਆਇ 26 ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਚੀ ਅਵਾਜ਼ 'ਚ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਫੇਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਲੁਕਾ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਬੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਸੰਪਾਦਿਤ ਸਨ। ¹⁸ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫੇਸਤੁਸ ਨੂੰ ਮਕਸਦ ਤੋਂ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦਾ ਸੀ (ਮਿਤੀ 7: 6)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਪੂਰੀ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ (26: 8, 29), ਪਰ ਸੂਈ

ਬਹੁਤੀ ਅਗ੍ਰੋਪਾ 'ਤੇ ਹੀ ਰੱਖੀ।¹⁹ ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2'' ਵਿਚ 'ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਦੇ ਲਈ ਮਰੋਗਾ?'' ਪਾਠ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 7:58 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਵੇਖੋ।²⁰ ਇਹ ਦ ਬਾਈਬਲ ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਅੰਕ 1 (ਫ਼ਿਰਨ, ਇਲੀਨੋਇਸ਼: ਵਿਕਟਰ ਬੁਕਸ, 1989), 504-6 ਵਿਚ ਵਾਰੇਨ ਵਿਅਰਸਬੇ ਦੇ ਪੰਜ ਪੁਆਈਟਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

²¹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ''ਆਪਣੀ ਕੌਮ'' ਤੋਂ ਭਾਵ ਤਰਸ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਹੋਵੇ; ਬਹੁਤੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ।²² ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਮੁੱਦਲੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਲਈ, ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2'' ਵਿਚ 'ਸ਼ਾਗਿਰਦੀ ਦੀ ਹਾਹ ਤੇ' ਪਾਠ ਵੇਖੋ।²³ ''ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ'' ਵਾਕਾਂਸ਼ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। 'ਗੁਆਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਸ ਗੋਤਾਂ' ਦੇ ਮਿਥਿਹਾਸ ਨਾਲ ਕਰੀ ਚੂਠੀਆਂ ਸਿੰਖਿਆਵਾਂ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਆਈ। ਹਾਵਰਡ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, 'ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਵਾਪਸ ਆਏ ਯਹੂਦਾ ਅਤੇ ਬਿਨਿਆਮੀਨ (ਰਾਜ ਦੇ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸੇ) ਦੇ ਜਲਾਵਤਨ ਹੀ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਸਨ, ਮੁਸਕਿਲ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਹਿਮ ਹੈ (ਪਰ ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਵੇਖੋ ਲੁਕਾ 2:36)'' (ਦ ਐਕਟਸ ਆਫ ਦ ਐਸਟਲਜ਼, ਦ ਟਿੰਡੇਲ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ, ਸਧਾਰਨ ਅੰਕ, ਆਰ.ਵੀ.ਜੀ. ਟਾਸਕਰ [ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਆਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਥਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1980], 392)। ਵਾਰੇਨ ਡਬਲਾਉ. ਵਿਅਰਸਬੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਤਾਂ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸ ਉੱਤਰੀ ਗੋਤਾਂ (ਇਸਰਾਏਲ) ਨੂੰ ਅਸ਼ੂਰ ਨੇ 722 ਈ.ਪੂ. ਵਿਚ ਜਿਤ ਕੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਗੋਤਾਂ 'ਗੁਆਚ ਗਾਈਆਂ' ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਜਿਸੂ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 19:28) ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਵੀ (ਯਾਕੂਬ 1:1) ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਨੇ ਵੀ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੇ 7:4-8; 21:12)'' (ਵਿਅਰਸਬੇ, 504)। ਐਂਡ. ਐਂਡ. ਬਹੁਸ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ''ਗੁਆਚੁਦਾ ਹੋਏ ਦਸ ਗੋਤਾਂ ਦੇ ਮਿਥਿਹਾਸ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ'' (ਦ ਬੁਕ ਆਫ ਐਕਟਸ, ਦ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ [ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਵਿਲੀਆਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਥਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1988], 463)।²⁴ ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1'' ਦੀ ਅਰਥਾਵਲੀ ਵਿਚ ''ਮਸੀਹ'' ਅਤੇ ''ਪਿਸਟਸ'' ਵੇਖੋ।²⁵ ਇਹ ਉਮੀਦਾਂ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਆਂ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਵੇਖੋ, ਵਿਲੀਆਮ ਬਾਰਕਲੇ, ਦ ਲੈਟਰਜ਼ ਟੂ ਦ ਕਿਸਚਿਅੰਜ, ਦ ਡੇਲੀ ਸਟਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸੀਰੀਜ਼, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ (ਫਿਲਾਡੇਲੀਆ: ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975), 139-40.²⁶ ਅਨ੍ਯੂਬ 19:25 ਤੋਂ 26; ਜ਼ਬਾਰ 16:10; ਯਸਾਯਾਹ 26:19; ਹੋਸੇ 6:2 ਵੀ ਵੇਖੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਜੀ ਉੱਠੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (1 ਰਾਜਿਆਂ 17:23; 2 ਰਾਜਿਆਂ 4:35; 13:21)।²⁷ ਸਦੂਕੀ ਜੋ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠੋਣ ਵਿਚ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਸ਼ਾਰੀ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਪੰਜ ਕਿਤਾਬਾਂ ਭਾਵ ਤੌਰੇਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਪਰ ਨਈਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।²⁸ ਬਹੁਸ, 463。²⁹ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ''ਤੇਰੇ'' ਹੈ, ਪਰ ਪੜਨਾਓ ਬਹੁਵਚਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪੋਲੁਸ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਾਰੀ ਭੀਡ ਨੂੰ ਮੁਖਤਿਬ ਸੀ। NASB ਨੇ ''ਲੋਕ'' ਸ਼ਬਦ ਜੋੜ ਕੇ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।³⁰ ''ਜਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ'' ਵਿਚ ਉਹ ਸਭ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਹ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਉਹਦੀ ਸਿੰਖਿਆ ਸੀ। ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ''ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1'' ਵਿਚ ''ਉਹਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ'' ਸਰਮਨ ਵੇਖੋ।

³¹ ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ''ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2'' ਦੀ ਅਰਥਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖੋ ''ਸੰਤ।'' ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਪੋਲੁਸ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਬੇਕਸੂਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।³² ਪੋਲੁਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਕਗਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹੈ, ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੁਫਰ ਸੀ। (ਟਰੂਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ''ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2'' ਦੀ ਅਰਥਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖੋ ''ਕੁਫਰ।'') ਪਰ ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮੁਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਮਸੀਹੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਕੁਫਰ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਇੱਤੋਂ ਅਧੂਰੇ ਵਾਕ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ NASB ਵਿਚ ''ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ...'' ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਲੁਸ ਮੰਨ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।³³ ਇਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ

ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਪੌਲਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਬਿਤਾਂਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਬਿਤਾਂਤ ਟਰੁੱਖ ਫਾਰ ਟੁੱਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2’’ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ‘‘ਸਮੂਹਿਕ ਕਾਤਲ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਅਤੇ ‘‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਿਆਣਿਆਂ ਲਈ ਸਿਆਹੀ ਸਲਾਹਾ’’ ਵਿਚ ਵੇਖੋ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 26 ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਬਿਤਾਂਤ ‘ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ।³⁴ ਮੈਕਗਰਵੇ, 252-53। ³⁵ ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਹੁਵਚਨ ਰੂਪ ‘‘ਪ੍ਰੈਣਾ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਹਲੁਣਿਆ ਸੀ। ³⁶ ਪਿਛਲੇ ਇਕ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਸਖਤ ਅੰਤਹਕਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੁਰੋਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (23: 1; ਟਰੁੱਖ ਫਾਰ ਟੁੱਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2’’ ਵਿਚ ‘‘ਸ਼ਿਗਰਦੀ ਦੀ ਰਾਹ ਤੋਂ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ)। ਪਿਛਲੀ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਸਾਮੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ³⁷ ਜੇ ਹੈਰੇਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸਾਫ਼ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਜਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੇ ਉਹਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਦਾ ਜ਼ਬਦਸਤ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ (ਲੂਕਾ 8: 15)। ³⁸ ‘‘ਸੇਵਕ’’ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦ (*diakonos*) ਤੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ‘‘ਅੰਡਰ-ਰੋਵਰ’’ ਹੈ। ‘‘ਅੰਡਰ-ਰੋਵਰ’’ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਛੋਟੇ-ਮੋਟੇ ਕਾਪੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ³⁹ ਜਿਸੂ ਨੇ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਬਣਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਰਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ। ਟਰੁੱਖ ਫਾਰ ਟੁੱਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2’’ ਵਿਚ ‘‘ਸ਼ਿਗਰਦੀ ਦੀ ਰਾਹ ਤੋਂ’’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ। ⁴⁰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ‘‘ਲੋਕਾਂ’’ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੂਨੀ ਲੋਕਾਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

⁴¹ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਬਚਾਵਾਂਗਾ’’ ਨੂੰ ‘‘ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਰਹਾਂਗਾ’’ ਵੀ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੌਲਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਪ੍ਰਭੂ ‘‘ਕੱਢਣ ਦੀਆਂ ਮਹਿੰਮਾਂ’’ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਰਿਹਾ। ⁴² ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ⁴³ ਪੌਲਸ ਨੇ ਯਰੂਸਾਲਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ‘‘ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ’’ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (ਗਲਾਤੀਆਂ 1: 18, 22-24)। ਪਰ ਯਰੂਸਾਲਮ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਉਹਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੇ ਮੌਕੇ ਮਿਲੇ ਸਨ (12: 25; 15: 2-4; ਆਦਿ)। ⁴⁴ ਤੌਬਾ ਦੇ ਅਰਥ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਆਇਤ 18 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ‘‘ਕਿ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਤੋਂ ਚਾਨਣ ਦੀ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ’’। ਟਰੁੱਖ ਫਾਰ ਟੁੱਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1’’ ਦੀ ਅਰਥਾਵਲੀ ਵਿਚ ਵੇਖੋ ‘‘ਤੌਬਾ।’’ ⁴⁵ KJV ਵਿਚ ‘‘ਕਿ ਮਸੀਹ ... ਪਹਿਲਾਂ ... ਮੁਰਦਿਆਂ 'ਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹੋਵੇ’’ ਨਾਲ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਕੁਲੱਸੀਆਂ 1: 18 ਅਤੇ 1 ਕੁਰੰਬੀਆਂ 15: 20 ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੋਸ਼ੋਕ ਯਿਸੂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜੀ ਉੱਠੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਮਰਨਾ ਸੀ। ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਪਹਿਲਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ। INASB ਨੇ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਮੁਨਾਦੀ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ⁴⁶ ਗ੍ਰੇਟ ਬਿਟੇਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ RSPCA (ਗਰੋਇਲ ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਪ੍ਰੀਵੈੰਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੂਐਲਿਟੀ ਟੁ ਐਨੀਮਲਜ਼) ਹੈ ਜਦਕਿ ਅਮੀਰੀਕਾ ਵਿਚ ASPCA (ਅਮੇਰਿਕਨ ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਪ੍ਰੀਵੈੰਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਕ੍ਰੂਐਲਿਟੀ ਟੁ ਐਨੀਮਲਜ਼) ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇਸ ਖੇਡ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਸੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋਵੇ। ⁴⁷ ਸ਼ਾਇਦ ਫੇਸਤੁਸ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੌਲਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹਨੇ ਪੌਲਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਕੋਨੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਚਰਮ-ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਅਣਖੀਕਾ ਅਧਿਸੈਨ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਤਿਮੋਥੀਸ 4: 13)। ਸ਼ਾਇਦ ਪੌਲਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਉਹਦੇ ਲਿਹਿਜੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ⁴⁸ ਇਹਦੀ ਤੁਲਨਾ ਲੂਕਾ 1: 3; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 23: 26; 24: 3 ਨਾਲ ਕਰੋ। ਬੰਦੇ ਦੀ ਇੱਜਤ ਨਾ ਕਰ ਸੱਕਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਉਹਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਇੱਜਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ⁴⁹ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ‘‘ਬਕਵਾਉਣ’’ (ਆਇਤ 11), ‘‘ਕਮਲਾ’’ (ਆਇਤ 24), ਸਭ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *manei* ਦਾ ਰੂਪ ਹਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੰਗੋਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ ‘‘maniac’’, ‘‘manic’’ ਅਤੇ ‘‘mania’’ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ⁵⁰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘‘ਮਸੀਹੀ’’ ਸ਼ਬਦ ਇੱਥੋਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹੈ। ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਆਮ ਨਾਂਅ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਗ੍ਰੋਪਾ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਟਰੁੱਖ ਫਾਰ ਟੁੱਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ‘‘ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 3’’ ਦੇ ਪਾਠ ‘‘ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਾਕੀਆ ਵਿਚ’’ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11: 26 'ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।

⁵¹ਮੁਲ ਲਿਖਤ ਦਾ ਰਫ ਜਿਹਾ ਅਨਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, “‘ਐਨੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?’” ‘ਬਣਾਉਣਾ’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨਵਾਦ ‘ਕਰਨਾ’ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ‘ਥੋੜ੍ਹੇ’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਵਸੀਲੇ (ਥੋੜ੍ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੰਨਣਾ) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਗੈਰ ਕਿ ਅਗਿੱਪਾ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਵੇਂ ਕਹੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।⁵² ‘S’ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਜੋਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਸਿੰਘੀ ਐਲਨ, ਸਰਵੇ ਆਫ ਐਕਟਸ, ਅੰਕ 2 (ਸਰਮੀ, ਆਰਕੈਂਸਾ: ਲੇਖਰ ਵੱਲੋਂ, 1986), 138.⁵³ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਅਗਿੱਪਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਅਗਿੱਪਾ ਦੀਆਂ ਰੱਲਾਂ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।⁵⁴ ਤੀਹ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌਲਸ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਅੰਰਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧੂਣ ਤੋਂ ਝਕਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ (9:2; 26:10), ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੰਧ੍ਹਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇ!⁵⁵ ਪਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਅਗਿੱਪਾ ਨੇ ‘ਮਸੀਹੀ’ ਬਣਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਦ ਕਿ ਪੌਲਸ ‘ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ’ ਬਣਨ ਲਈ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੌਲਸ ਦੀ ਜ਼ਿਦਗੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।⁵⁶ ਲੂਕਾ ਪੌਲਸ ਦੇ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਾਤ ਇਕੱਠੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ‘ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦੇ ਮਕਸਦ’ ਤੇ ਟਰੁਖ ਫਾਰ ਟਡੇ ਦੀ ਕਿਤਾਬ “ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 1” ਵਿਚ “ਹੁਣ ਤਕ ਲਿਖੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੜੀ” ਪਾਠ ਵੇਖੋ। (ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦ “apologetic” ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਪੋਲੋਜੀਆ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਸਫ਼ਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ” ਹੈ।) ਢੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸਫ਼ਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।⁵⁷ ਪੌਲਸ ਵੱਲੋਂ ਕੈਸਰ ਦੀ ਦੁਗਾਈ ਦੇਣ ‘ਤੇ ਰਾਜਪਾਲ ਕੋਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਸਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੈਸਰ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਕੇ ਪੌਲਸ ਨੇ ‘ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ’ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਆਏ ਪਾਠ ‘ਦੂਹਰਾਉ ਜਾਂ ਯਾਦਹਾਨੀ?’ ਵਿਚ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।⁵⁸ ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ‘ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹੀ ਹਨ: ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਖੁਦਾ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ “ਕੁਰੇਦਣ” ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।